

Webinar “Wat is een Gedeelde Verklarende Analyse?”
24 oktober 2024
Q&A

Vraag: Is het verplicht om specifieke scholing/training te volgen om een GVA te mogen schrijven?

Antwoord: Het verplicht stellen is natuurlijk lastig, wel is het uitgangspunt dat je een training volgt. De ervaring leert dat het maken van een GVA ingewikkeld is. De training ondersteunt je en leert je vaardigheden die je nodig hebt om de GVA te maken. Vergelijkbaar met autorijden; je volgt lessen en doet examens, maar na het examen leer je echt rijden. Het echte leren gebeurt wanneer je ‘meters maakt’. Tijdens het ‘meters maken’ is het advies om altijd samen met een sparringpartner te werken, zodat je elkaar kritisch kunt bevragen en iemand hebt die met je meedenkt zodat je niet terecht komt in een ‘kokervisie’ of vastloopt in de bestaande interactieprocessen.

Vraag: Wordt er ook nog onderzoek naar gedaan wat de (lange) termijneffecten (gaan) zijn van het inzetten van een GVA?

Antwoord: Er wordt op dit moment gekeken naar de effecten, echter zijn deze vooral gebaseerd op de ervaringen of wel kwalitatief (zie ook de sheets waarin aandacht wordt besteed aan de effecten tot nu toe). Onderzoek zal zeker helpend zijn om te kijken naar de lange termijneffecten.

Vraag: Jullie gaven aan dat het soms beter is om iemand in een situatie te houden, dan crisis te plaatsen en met de GVA gekeken kan worden wat er daadwerkelijk nodig is. Heeft dit altijd de voorkeur? Kan bijv. afhankelijk van de crisis een tijdelijke plaatsing bijv. helpend zijn zodat er bij alle partijen ook ruimte komt om de GVA aan te gaan?

Antwoord: Belangrijk is dat het juiste antwoord op deze vraag er eigenlijk niet is. We weten dat er bereidheid moet zijn om te vertragen en te verdragen wanneer je aan de slag gaat met een GVA. Hierin weeg je mee wat het schadelijke effect is van een crisisplaatsing (uit onderzoeken weten we dat crisisplaatsingen schadelijk zijn voor de ontwikkeling van kinderen). Tegelijkertijd weeg je op deze momenten hoe ernstig de situatie van het kind op dat moment is en hoe/of je de situatie ‘hanteerbaar’ kan maken zodat het ‘goed genoeg’ is. Hier zitten gradaties in per crisis, een eenduidig antwoord is hierin niet mogelijk. Het uitgangspunt waar wij voor pleiten is: niet uit huis plaatsen tot de GVA afgerond is.

Vraag: De GVA bestaat 1 pagina excl. de conclusie en het advies. Hoe is jullie ervaring hiermee en hebben jullie tips om het geheel beknopt te houden?

Antwoord: Je richt je op relevantie ipv volledigheid. En dit is een uitdaging, toch lukt het uiteindelijk in alle gevallen. Wel is de ervaring dat je breed begint (trechtermodel) bij aanvang. Je weet nog niet precies wat de relevantie is van alle informatie, maar hier kom je lopend het proces achter door goed te luisteren, de informatie op de juiste plek te zetten en de interactiecirkel completer te maken. Je gaat uit van de hulpvraag en het klachtgedrag. Is de informatie relevant voor deze hulpvraag? Je richt je op de interactiecirkels en vraagt je continue af of de informatie relevant is om de interactie te verklaren. Wanneer dit niet het geval is, schrap je. Te veel en te volledig zorgt vaak voor vertroebeling en maakt het geheel wolliger.

Vraag: Hebben jullie een voorbeeld van een (anoniem) ingevulde GVA? Dan wordt het wat concreter.

Antwoord: We zullen een geanonimiseerde GVA later invoegen, deze houden jullie nog te goed. We zullen gebruik maken van verschillende GVA's i.v.m. bescherming van privacy en hiermee het risico op herkenning zo veel mogelijk verkleinen.

Vraag: Hoe helpend zou het zijn om voor aanvang van een eerste RET-overleg, als minimale voorwaarde te hebben dat er een GVA is afgenomen? Of gebeurt dat al in jullie regio?

Antwoord: Wat ons betreft is het uitgangspunt om voor ieder gezin dat in aanraking komt met jeugdhulp (jeugd ggz) een GVA te maken, omdat de GVA ook kan helpen bij kleinere hulpvragen. De kracht van de GVA zit in de letter G, namelijk Gedeeld. Je stelt de GVA samen op met de betrokkenen. Het resultaat van de GVA is een gezamenlijke en gedeelde analyse, waardoor het bepalen van de passende hulp, in samenwerking met het gezin, makkelijker is. We willen voorkomen dat de GVA een 'vinkdocument' wordt en er 'moet' zijn bij een eerste RET-overleg. Waarom? Het bijt direct met één van de succesfactoren, namelijk bereidheid tot verdragen en vertragen. Wanneer een GVA even snel gedaan moet worden, komt de G (gedeeld) onder druk te staan en hierdoor verliest de GVA zijn kracht. De GVA is een interventie en niet enkel een document. Het kost nog tijd om het geheel in te voeren en collega's te trainen, zodat de GVA vaker ingezet kan worden. Maar iedere stap is er eentje. Op deze manier is er in de toekomst altijd een GVA. Een GVA is geen stilstaand document, maar een werkdocument. Het groeit mee met het gezin en wordt aangevuld en aangepast aan de ontwikkelingen en eventueel veranderende hulpvraag.